

obzirom da ovom prodajom bila bi osigurana dostavna občinska imovina od 32,000 i više za pokriće svih svojih potrebah, zaključivši usljed dostavljene i preložene molbenice gosp. učitelja i orguljaša, da mu se iz blagajne občinske kaše, nadoknadi žito sa 100 for., i po tom mu zabrani prošnjaciti od kuće do kuće žito, koje mu bijaše određeno od starine za plaću službe orguljaša, kad blagajna občinska neimadjaše niti novčića na razpolaganje. Proti ovom zaključku ovdasuji načelnik občinski za kmeta tvrdega sluha, a tankoga za šarenjaka, uloži na Juntu svoj utok. Ta pak po svojih načelih zaključak odbaci, određivši orguljašu, da imade po starom običaju proti svomu dostojanstvu peklati žito, što i učini tekućeg mjeseca brez da bi se bili kmeti složili i prosvjedovali ili protestirali proti ovoj nezakonitosti na visoko c. kr. Namjestništvo u Trstu. S toga je jasno, da su ljudi, koji su se do sada birali proti našoj volji, pod strahom, našem narodnomu dobrostanju, našoj slobodi i našem napredku protivni. Ako dakle želimo da i nam svane zora bolje budućnosti, starajmo se najprije otestiti naših gore spomenutih manah (falah), i prigodom izborah nedajmo se podkupiti, ter birajmo uvijek naše poštene narodnjake, kojim na srcu leži naše dobrostanje i naš napredak, i koji su voljni za njega se starati, pak onda će biti i bolje za naš narod, drugdje ćemo morati i još kakovu gorku krušku progutati.

Javljeno mi je, da će do skora uprav žminjeji birati svoje novo občinsko zastupstvo. Prigodom ovom njih opozorujem, da se spominju gorkih tugah i nevoljah zadanah u prošastih godinah od strane one gospode, koja su im se sama predložila za zastupnike. Ljudih brezdušnih, bezposlicah, koji po vas dan po kramah i ulicah vrebaju na nas, kao pauk na mulu, da se zaleti i zaplete u mrežu pa ju zadavi, tih ljudih nebirajmo, kao što niti onih kmetah, koji s njimi trešnje zoblju, dapače birajmo naše poštene i rodoljubive kmete, koji su željni nas očuvati od daljeg tlačenja i starati se za našo dobrostanje, pokazivši svetlu da smo vredni sinovi našeg naroda, da želimo otestiti se šarenjućkog gospodarstva, te biti sami svoji u svojoj domovini.

Jedan seljak.

Iz Punta na otoku Krku.

Naš se puk u Istri svuda teško tuži, da su mu škola slabe i naopako. A kako nebi, kad u naših mjestih, akoprem je pak čisto hrvatski, ipak mu se daje škola talijanska, a i u ono malo školah, gdje se hrvatski uči, većinom sve slabo ide. Uprav tako stoji stvari glede škole i ovdje kod nas na Punta. Punta je mjesto, koje broje kakorin 1700 stanovnikah. U njem ima škola, u kojoj uz malu nagradu podučava velik broj djece mjestni duhovni pomoćnik. Naša su djeca, bilo na čast Puntarom, dobrim talentom i dobrom voljom odahrena. Ali svaki, koji ikoliko pozna staro naše škole, lahko će uviditi, da djeca kod škole, kakva je naša, malo ili ništa nemogu

naučiti. Po tom je pako djete lje to dva polazilo svoju rođnu školu, ako želi napredovati, to mu valja otići u Krk, da tamo dovrši četvero-razrednu školu i to žaližbože sve u golom talijanskom jeziku. Mnogo što imao bi još ovdje reći, al za danas, da ne ružalim do sdvojenja sam sebe i neuvridim Petra i Pavla, neću! Jedino želim ovdje, opomenu i osvjedočiti naše Starešinstvo i sve pametne Puntare, da ako ikoliko žele dobrostanje i sreću sebi i svojoj djeci, neka napnu sve moguće sile, da ustanove dobru narodnu školu, gdje će im se djeca kako valja podučavati i izobrazivati, te vremenom postati, tko uman poljudjelac, tko vriedan mornar, tko mudar i svomu rodu koristan svećenik ili činovnik. Puntarski se mladići već dosele u liepu broju podaju u svijet, da si što zasluže i poboljšaju svoje stanje, pak kao što svaki dobro zna, da *tko umie ima dvie*, tako treba reći, da i oni, ako znadu čitati i pisati, ako imaju što nauka u glavi, svagdje će si laglje zaslužiti krajevar i čast sebi i rodu neiniti. I morda nije istina, da se č vjek po školi ili knjigi svako djelo nauči i u njemu usavrši? Da, po knjigi se čovjek nauči dobro oružju i kopati, po knjigi se nauči dobro gospodariti, po knjigi se nauči svaki zanimanje živiti i srećnim postati. Što vise, Puntarom se je toliko većina skrbiti da si urede dobru domaću školu, pošto njihova djeca, koja žele napredovati školu, nadati se mogu osim ostalim stipendijom, također onim, koje je za mjesto Punnat ustanovio dobre uspomenne pokojni pop Grzanov.

Na noge dakle Puntari, nedajte se već slipti od nikogare, budite mudri i složni da osjgurate na vrijeme sreću i dobrostanje vaše, pak si nadajte, da će ljepše sunce sijati i pred vašim vrat.

Iz Ravnih Kaštilah 20 Rujna 1877.

Dalmatinski Hrvati kao da su pomrli, ovo ima nekoliko mjeseci da iz njihovog kraja Dalmacije nema nikakva dopisa u „Našoj Slogi“. Ako vam, gosp. uredniče, nije mrsko, da vam štogod iz ovih stranah javim, rado ću se ovog tereta primiti. *) Istina je, da predmetah neima izobila, no kad jih bude, opisat ću sve.

Grda je zima, koja nas ove godine čeka, jer grozđja malo, u maslinah i manje. Kad se promisli, da je ovaj jedini proizvod od kog živi naš seljak pri moru, srce čovjeku puca. Pređimo na drugo.

Narodni zastupnici Kambelović i Bulat sa Načelnikom Staroga, Dr. Cegom upitali su vladu, nekim njim dopusti držati veliki narodni tabor na Rožariem u prilog istočnom pitanju, a za izrazit simpatije onim, koji se bore za „krist častni i slobodu zlatnu“. Neznam pako, hoće li naša vlada i ovaj tabor za bruniti kao i onaj, što se imao držati u istu svrhu u Šibeniku na 16. tek. To je novi dokaz, kako nekoji ustavni zakoni valjaju dokle valjaju, pa i onaj o pučkilih skupštinah. No, da vam kažem da sa našimi Turci nije tako, ovo vam jedan dokaz.

*) Dapače molimo vas, da čim čim nam biti veoma zahvalni u line puka, za kojega izdajemo svoj list. Ured.

Nekidau sakupila se tukara poznatog Šeik-ul-Islama Bajamoutia, pak kao da je fašnik, obukla se u neakare čudnovate haljine — čini se da je kraj po Čerkezku, — pak hajd na Solin, gdje poslije su se napojili, počue klicati: Živio Sultan i ostala njegova družina!

Ni prigodom dolazka kraljevića Rudolfa ova turska gospoda, nisu se stidili vikati: „Viva il principe d'Italia“.

Gospodo u pamet, pazite da ste u slavenskoj zemlji, koja vas je nazad nekoliko vremena samo za milostinju primila, daklem imajte na umu onu našu poslovicu, koja kaže „svakomu svoje“, a niste li zadovoljni, gdje se nalazite, eno vam Meke, pak sokter, a nas ostavite u miru.

Slavenski rat za oslobodjenje.

Neimajuć mjesta, ovaj put nemožemo govoriti o vojsci, nego veoma u kratko. A pravo reći, has i neima sa ratista velikih novostih. I Rusi i Turci kao da su prikovan svaki na svojem mjestu. Turci čine sve što mogu i nemogu, da bace Ruse sa svoje zemlje, a nemogu: isto tako i Rusi nisu dosad uspieli, da prekinu nanadanu tursku žilavost i uztrajnost. Sad se posreći jednomu, da korakne napred, sad na drugoj strani drugomu, da ga baci natrag: Tako na primjer Plevno je još uvijek u turskim rukama, akoprem ga Rusi sa svih stranah okružuju. A najbrže da će još nekoje vrijeme ostati, jer se onomadno posročilo „Turkom prodrieti rusko konjanitvo, te bacili Osman-Paši 10,000 ljudi pomoći sa nešto živeža i ratne sprave. To da se je dogodilo, jer da su se Rusi sa zapada nadali srbskog pomoći, pak da nisu se ondje marili bolje ukriepiti, a ta da nije došla. To je dakako neoprostiva pogreška ruskoga vrhovnoga zapovjedništva. No s druge strane osvetili su se Mehmed Ali-Paši, koji da se je morao povući na ona ista mjesta, koja je držao 30. augusta, akoprem je od ona doba u više okršajih i raznih bitkah izgubio silu svoje najbolje vojske, da uhvati što je sad ostavio. Sulejman-Paša još jednako odara glavom u Balkanske bridi, ali prieko Šipke nemože nikako. U svih onih stranah da je sad veoma zlo vrijeme, a Balkanske planine da su se već okitile snjegom i ledom. I Rusi i Turci da su pripravljaju, gdje će i kako zimovati. Možda će biti još koja bitka, ali rat se ove jeseni neće svršiti. Bezposleni ljudi govore o miru i primjerju, ali iz toga brašna neće i nemože biti hloba. Kažu, da ovoga stoljetja nije još bilo krvavijega rata od ovoga. Ali nije ni o kojem bi se više lagalo što ob ovom. Zato opominjemo narlas naše čitatelje, neka nevjernje onim krupnim glasunim, kojimi turski prijatelji zaglušuju povjerljivi svijet. Ova vojska nije kako druge vojske. Oraj put se here medju sobom dva svijeta, dvie vjere i dva naroda za svoj obstanak: pa dokle pade jedan ili drugi, tu će se još i više krvi proliti nego do sada. U ovom se ratu Rusija nebori samo s Turskom nego

PODLISTAK.

POP MARKO

pučki svjetovatelj.

Istarska pripoviest. Napisao Naudan Zorin.

— A *birbante!* zableji hunjkavi glas ispod trešnje. Huntala Goretina zagledah pod sobom crvena kao raka, razkoračena sa kolcem u zamahnutim rukama. Kraj njega vrebao sa uzvinutim repom kucak *dirindelo* pripravan skočiti name na mir gospodarav. Od muke me probio leden znoj. Htjeo sam se prositi, ali Goretina sve jače psovao i vikao, a *dirindelo* biesan cerie na me zube. Neznah što da počnem. Sreća mi ipak posluži. Trešnja je upravo u živici. Jedna joj se grana dugo ispruživala preko živice. Dok Goretina vikao i vražji *dirindelo* lajao, malo po malo neopazice slijah se prema kraju grane dok dodoh ispreko živice, pak onda skoči kao striela na zemlju i u tren omikah ispred njegovih očinah. U tieku činjah samo hujskanje: „*capito, dirindelo, capito!*“ Vražje blago, ipak me stiglo i kako vidih, dobro zagrizlo u nogu.

Nane presta i izasu predame nešto trešanjuh, izvadi iz žepa nešto ribiceh i kruha.

— Te ribice dao mi stric Menigo jučer u Pazianu. Bit će dobre s kruhom, al ih treba speći. Naberi suhadi i lišća, ja imam žveplenkah. Staknut ćemo oganj, reče moj Nane.

Ja nabrah a Nane pripecnu žveplenkom i u kratko buktie plamen prama nebu. Malo za tim metnusmo ribice na žeravicu. Najprije pozobasmo trešnje a kasnije pouzismo s kruhom i ribice. Najjednosno se do sita al i piti trebalo. Kraj nas na jednoj njivi orao neki kmet Hostić. Vidio sam ga još u jutro istoga dana, kad htjeh u školu. Znajueći da je imućan kmet, mislio sam, da nije Hostić na onoj polđnevnoj pripeci bez pijla. Ja ustah.

— Kako ćeš Luko? viknu moj Nane.

— Doći ću brzo počekaj me, odgovorih i se uputih dalje. Baš sam pogodilo. Bilo je preko padne Hostić trudan ležao u hladu i spavao a kraj njega bio jedan bućak. Sve uz grmlje se kradoh i tih doptah do bućka. uzeh za pak hop! i njum u grmlje. Oro lje to bilo vina.

— Veselo, Nane! nosim ti i pijla, ipknuh i hladnokrvno odčepih bućak i zalih s kruh i ribice. Nane si liepio zemljom rann za nogi i zavijao rubcem.

— Vino je, Nauieć moj, vino! Još glasnie ipknuh. Na, pij! Dobro danas ehjedovansmo. Moj Nane nagnuo bućak i dobro odspjeko. Zatim izvadio *karte*, pak uzesmo izrati *kon-jum*. Dobru uru igrasmo i

pijuckasmo. Dotuži nam i igra te siti legesmo i usnusmo kao zaklani. Oganj gorjeo, suho lišće sve dalje gorjelo...

Na šestu uru probudio nas silni buket ognja i praska sirova granja. Oganj bio zahvatilo dobar dteč lišća. Htjedosmo pobjeći ali bje prekasno. Obliznji kmeti dohrliše da vidi što ono gori. I Hostić dodje sa Goretinom. Goretina držao u ruci Nane-tov *bareticu* i kosića a Hostić našao predannom svoj prazni bućak...

Uhvatise nas i podobro izbiše. Plaćue otidosmo kući. Nane pošao bez *baretice* i kosića. Prijavise nas odmah roditeljem i gimnazijskom ravnateljstvu. Jao si ga sada po nas!

Jedno jutro zazvoni zvonce na gimnazijskom hodniku. Svi četiri razredi izadjoše. Tresli smo se kao prut na vodi. Vidjeh predannom i Marka, a on plakao: zaš mu bilo mene. Suhonjast čovjek visok kao telegrafski stožar *familias* stajao s prutom uz nas. Na ravnateljjev znak sve umuće. Pročita nam se tužba i — osuda. Svratko nas dobio šest udaracah i bi prognan iz škole.

Roditelji moljahu za nas, al sve zaludu.

Vidiš Luko, kuzao mi dobri Marko odmah za onim, sam ti gororio da se nedružiš s Nanotom.

Kamo sreće da sam te poslušao! odgovorih mu. Vrijeme teklo...

Luko ajde sa mnom krumpir sadit, reče u jednue otac. Ja podjoh.

kojih tu ima daleko davnijih od rimskih vremena. Posao rukovoda g. župnik Bolmarčić i pokrajinski školski nadzornik g. Klodić.

Hinfstar bogoštovja i nastave izdao je naredbu, da odsle unapred nesmie već nikogi učiti u školi, ako nije austrijski državljani. A oni inostrani učitelji, koji su jurve namješteni u kojoj školi, ako u kratko nedokazu, da su austrijski državljani, imaju se odpuštiti. Medju ove spadaju i svi učitelji iz zemaljah ugarske kruno.

U središnjem goričkom sjemenistu počima školska godina 15. oktobra, mjesto 1. novembra, kao što je to bila dosad navada.

Slovenski Gospodar javlja, da je učiteljem u Koroškoj naloženo, podučavati u njemačkom jeziku, te da oni, koji nebudu dokazali, da znadu u školi djecu ponjemčivati, neće dobiti pet godišnjih doplataka. Što takva, može se reći, sgađa se i kod nas u Istri, čim se godimice podaju nagrade onim učiteljima, koji u pučkih školah uče djecu u njemačkom jeziku.

Proganjanje katoličkih svećenikah u Njemačkoj usljed Bismarkovih bezakonah još uvijek traje. Tako se u novinah čita, da u Kolinskoj biskupiji od 813 katoličkih župah, ima jih jurve 107 bez ikakva svećenika; u Trienskoj 146, a u Münterskoj 62. U svih i svih drugih mjestih, gdje je nestalo svećenikah, puk sam drži svejedno svu predpoldansku i popoldansku (to se zna izvan svete mise) službu božju, koju su prije obavljali svećenici. Pak se još tvrdi, da 19. vjek, jest vjek pravice i slobode!

Hrvatski Dom. Zabavnik hrvatske omladine za god 1877. Izdalo ga djačko društvo „Hrvatski Dom“ na 1. hrvatskom sveučilišću. Godina II. U Zagrebu. Tiskom dioničke tiskare. Ciena 1 for. 20 n. Ljepu ovu knjigu naše hvalevredne mladeži, vruće preporučujemo svemu hrvatskomu narodu.

Kako car ruski živi u glavnom stanu. Pišu o tom iz Gornjeg Studena sljedeće: car živi u glavnom stanu u Gornjem Studenu posvo vojnički, pačo rekao bi po spartanski. Tko je vidio Oriandu, Kijev, Moskvu, Petrograd, Carskoje selo i druge mnoge gradove, u kojih carava kuća sve ostale kuće nadkrijuje voličinom i sjajom, jedva bi mislio, da car stanuje danas u jednostavnoj prostoj bugarskoj kolibici, čiji bi krov jedva mogao odoliti oštroj jesenskoj kiši. Car stanuje u jednostavnoj, jednokatnoj seljačkoj kolibici, koja je obkružena šikarjem i vrtom voćnjakom, u kojem je ponamješteno nekoliko šatorah. Tuj se nečuju nikakova himno i vojničke počasti, već samo zamor čednih jutrnjih, molitavah, kojim car redovito prisustvuje sa svitom i stopom. Car i živi jednostavno. U jutro pije čaj. Objeduje se oko 2 sata poslie podne i to juhu, govedinu i pečenku. Stol na kojem se objeduje, jest najjednostavniji, a biva obično u hladu hrasta. Car objeduje sa stopom, al nigdje da bi se vidio trag kakovej strogoj etiketi. Objeduje se obično uru, a cielo to vrijeme čita dvorski prepovjednik molitve i glave iz blagoviesti. Car stanuje sam u jednoj sobici, a ta naravno nimalo nesliču gurgjevskim ili alexandrovskim dvoranam. I ostali ruski kavaliri žive jednostavno poput cara svoga.

Austrijske poste god. 1875 odpremlilo su 319,001,962 komadah malom poštom, t. j. listovah, dopisnicah itd., od kojih 59,357,526 komadah izvan austrijskane granice. Preporučeni listovah bijaše 19,800,509 komadah, a od poštarine oproštenih 38,357,557. Teretnom poštom odpremljeno što otnah, što novacah, skrinjah i t. d. u vrijednosti naznačenoj 37,236,627 komadah, koje važe 16,270,141 kilogram u pravoj vrijednosti for. 4,710,055,966. Od ove svote odpade na Cislajtaniju 4,004,438,247 for. a na Ugarsku 705,617,719 for.

Stari tlačitelj Košut da je, kako se čulo, iz svoga zakutka u Italiji otklinuo u Carigrad, da ta svojim crnim savjetom pokripi zviersku mudrost turskih krvolokah, kako će moći i nadalje vladati kolcem u Europi.

Stara grčka naselbina. U gradiću Pianelli u Abrucih stoji od drevne davnino mala grčka naselbina. Stari naseljenici, premda okruženi velikim tudjim narodom, pridržase sve do današnjega dana jezik i običaje svojih protacah. A neki naši ljudi u Istri misle, da su postali gospodičići kad smetnu hrvatski jezik il narodnu nošnju! Grčka vlada sjotila se je te naselbine i pozvala naseljenike, neka se povrate u Grčku. Ponudila jim je povoljne urjete, a oni su

ponudu primili. Od nekoliko danah počela je selitba. Tako javlja „Corriere del Abruzzi.“

G. Nikola Vežić, gospodarski providnik u Vuksin-Sipku u Hrvatskoj, čiju vrijednost i ljubav od svoga naroda imao je opaziti svaki, koj je čitao njegove lijepe članki i u našem listu, kao što čujemo, podnio je molbu, da u svom rodnom mjestu Drnišu u Dalmaciji zadobi službu kao nadzornik gospodarstva i šumarstva obćinskog. Neima dvojbe, da slavna obćina Drniška, koja no je na glas odavna, hoće imenovati na toli važno mjesto ovog svog vrlag sina te tako baš u višće ruko postaviti dobrostanje i napredak svojih obćinarah.

Čudna oklada. Neki bogati inglez u Liverpoolu okladio se s jednim svojim drugom pol milijuna forintih, da će u vrijeme 6 godinah hodeć obići svijet, i to prolazeć iz Englezke u Francuzku, Njemačku, Rusiju, Kitaj, Indiju, Persiju, Južnu Rusiju, Carigrad, Grčku, Italiju te opet u Francuzku. Okladnik dao se jurve na put te drži da će godine 1883 dovršiti svoje putovanje. U tom dugom maršu, mi mu želimo srećan put!

Pregled tršćanskoga tržišća.

dne 27. Septembra 1877.

	OD	DO
	for. inč.	for. inč.
Vosak primorski i ugarski . za 100 kilogramah	—	—
Kafa Portoriko	129	132
„ S. Domingo	105	112
„ Rio polag vrsti	81	110
Cukar austrlijski	15	30 50
„ tućeni	38 50	42
„ Cvatlje trave bubačo (Grskautom)	110	120
Narandno skrinjica	—	—
Karubo puljzsko za 100 Klg.	9 50	—
„ korantinsko	5 50	—
„ dalmatinsko	—	—
Smokvo Kalamata	12	14
„ puljzsko	14 50	15
„ Limuni skrinjica	6 50	—
Bademski iliti mendule puljzsko za 100 Klg.	105	110
„ dalmatinsko	—	—
Lješnjac	31	32
„ Šljive	23	28
„ Pšenica ruska	14 50	15
„ ugarska	13	14
„ galska	13	14
Kukuruz (turkinja) ruski	—	—
„ ugarski	8 20	8 80
Raž	7 50	8 25
„ Ječam	9	12
Zob ugarska	8 50	—
„ arbanaska	7	—
Pasulj (fažolj, polag vrsti robo	—	—
„ Bob	12	14
„ Leća	18	24
„ Oriz italijanski	15 75	18 50
„ Inglezki (kitajski)	110	120
Vuna bosanska	130	—
„ morejska	127	130
„ arbanaska	—	—
„ istarska	—	—
Dasko korusko jelovico	52	94
„ Stajersko	44	73
„ Grede	12	14 00
„ bukvolco	8	15
Ulje italij. ulje vrsti za 100 Klg	55	57
„ najbolje	72	73
„ srednje vrsti	64	68
„ dalmatinsko	55	—
„ Istarsko	—	—
Kameno ulje u barilah	18 50	18 75
„ u kasetah	21	—
Kože strojeno nasko	178	200
„ suho volovje naske	107	134
„ dalm., ist. i bos.	72	125
janjevo nasko za 100 komadah	95	105
„ dalmatinsko	60	80
„ kozje za 1 Klg.	—	75
„ tuceno slano	—	50
„ suho	—	49
„ zečje za 110 komadah, u srobru	25	27
Bakalar za 100 Klg.	32	42
Sardelo i baril	15	21
Vitriol modri za 100 Klg.	31	38
„ zeleni	3 50	6
Maslo	76	91
„ Loj dalmatinski i naski	49 50	32
„ Salo	—	—
„ Mast (salo raztopljeno)	63	—
„ Slanina	34	56
Rakija etofitar (100 litarah)	—	—
Galtiči istarski za 100 Klg.	23	24
„ Ruj naski	8 75	9 25
„ istarski	9	9 30
„ Lješje od javoriko	15	16
„ Vinsko strgozino (Oripula) sploh	31	40
„ Med	30	32
„ Lamber (jabučice od javorike)	13 50	15
„ Pašal baril od 100 Klg.	3 75	9
„ Čunjo (strace) za 100 Klg.	17 50	23 50
„ Katram dalmat.	—	—

Grlema boš, kašalj, hreputavica, promuklost, naz eb, zadavica, rora, zapala ustih itd.

mogu se u kratko vrijeme izliječiti rabljenjem

Nadarenih

Prendini-evih Sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)

Što jih gotovi P. Prendini lučbar i ljekarnik u Trstu.

Veoma pomažu učiteljem, prepovjednikom itd. Preblijenih kašljah noših, naravno jutarnje hreputavice i grlenih zapalah nestaje kao za čudo uzimanjem ovih sladkišah.

Opazka. Valja se paziti od varalich, koji je pamsćionaju. Zato valja uvijek pitati *Prendini-eva sladkiše (Pastiglie Prendini)* to gledati, da bude na omotku kutijice (skatule) moj podpis. Svaki komad tih sladkišah ima utisnuto na jednoj strani *Pastiglie a na drugoj Prendini.*

Ciena 30 novč. kutijici zajedno sa naputkom.

Prodaju se u *Prendini-evoj ljekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste)*. — A izvan Trsta dobivaju se: na *Rieči* kod Prodana ljekarnika i kod Jechola i Partička mirolijara; — u *Goriči* kod Zanetti-a, Pontoni-a, Korpana i Kirnera; — u *Puli* kod Wassermann ljekar. i Sehrinora mirolijara; — u *Malom Lovinju* kod Viviani-a; — u *Pazinu* kod Liona; — u *Zadru* kod Borčića i Berettini-a; — u *Sibeniku* kod Dorosa i Misture; — u *Spjelju* kod Volpi-a; — u *Korčuli* kod Zovetti-a; — u *Makarskoj* kod Pojani-a i u svih boljih ljekarnah iliti Specierjah. 12

SKLADIŠTE

NEPREBITNIH OPEKAH

Podvodnog zamazka Portland

Podvodnog i suhog

VAPNA

iz nadarenog zavoda E. Eschera u Sv. Andriji kraj Rovinja.

Opekah i žlebcah

iz tvornice P. V. Ferrari-a u Sv. Jurju kraj Nogara.

SOBNIH LOŃENIH PEĆIH

iz uadarone tvornice E. Korn-a u Gradcu kod

Jakova Fitza

u Trstu, Via Chiozza Nr. 7.

Na prodaju

Svakovrstne sisaljke iliti pumpe

to ručne to parne.

Pšenična vršila iliti mlatila

to na ruke to na konje.

Kukuruzne ruljače

iliti mlila.

OŽIMALA iliti PREŠE

za grozdje i uliku.

Žrvnji i parni mlini.

Lopate, motike, kuke, pralice itd. od nada

kod

Schivitz & Comp.!

inžinirsko poslovalište, opravništvo i skladište strojevah iliti makiuah, zanatnih iliti tehničnih predmetah i zidarskog gradiva

u Trstu, Via della Zonta Nr. 5.